

Dewalt, et mehhhe kringad fätkised, ja et uende te just kringseppa poest möda lähhäb, astub ta sisse ja vatab omma önnetuma föbruse pari uži sapaid. Reisija tännab tedda tulihat forda. Ja et Dewalt nüüd juba kord hääland head teggema, näab ta ta, et waesje mehhhe kuub ja püssid aina kalskus on, ja viib tedda fa ride podi, ostab temmale ned ride selga, ja et asji täieline olleks, fa veel mütsi pähhä. Sel viisil jai reisija, felle rõõm vägga suur olli, peast jassuni ueste factud, ja olli ommas ehtes vihalas kül nähha. Rahheskünnest rublast ollid 17 rubla välja antud, ja üllejänuud rahhoga piddi veel sömine ja ö forter mäsetud sama. Wimaks tullewad möllemad trahteri ja siin annab Dewalt perrenaese fätte wiimised 3 rubla, ja passub tedda, felle rahha eest woöra mehheli öhtusömis, ömaja ja teisel hommikut pruusti anda. Hälde Samaria mees näab veel, kuid apane tefäia jõma lauda istub ja omma nälja tustutab, ja jätab wimaks tedda jummalaga, lubbades, et teisel hommikut taggasid tullev. Ta lähhäb öhtul ilma omma kahhekümne rublasta kassarmi tagasti, teades et innimesed sedda, mis ta teinud, kül meletumaks viisits peawad, agga omma süddames ni suurt rõmu tundes, et ta sedda ei wöinud ärramöista.

„Auus naber, kas ollesjite ni hea, nattuse mo jure sisse astuda,” hüdis teisel hommikut trahteri perrenane ühhe lahte näulise mehhhe waetu, kes

kohhastifu omnia maja ulse wähhel teine pool ulitsat seisis. „Mis on siis teie sowimine, armas emmand?” tüssis teine. „Oh, auus naber, ma ollen vägga tumbus. Eile ehtu tulli mo jure üts soldat ühhe woöya-ma mehhega, kes mitte fönnagi meie feelt ei möista, ma arwan ta on salslane; nüüd ta läib perretoas seuna ja tenna, rägib ja näitab mitmet uži fättega agga mitte fegi majas ei sa temmast arru. Kas teie ei wöiffs ni hea olla ja teminaga räilda?” „Wägga hea melega!” lubbas teine ja kui ta tappa astus, fus meie reisija üsna isma nöuta seisis, terretas ta tedda lahkesti jassa-fese: „Terre hommitut, wend! Terre ja rägi mulle mo isjamaast!” Teise nöggü lõi rõõmjak, ja hüdis: „Jummal ollu tännatud, on siin ommeti üts innimene, kellega wöin räfida, teie ollete fa wist siin woöras?” „Jah muidugi! Ma nään, meie olleme ühhe rahwa lapsed möllemad. Agga tühhi teie siis lähhäle?” — „Hawre linn,” vastas teine, — „mul on seal naene ja laps.” „Oh apane luggu! ja mis on teie anmet?” — „Ma teen Wartswaldi sellasid.” „Näh immet, siis on wist seal teie hündimise pait?” „Jah, nönda se on!” „Kust linnast?” „H..... linnast.” „Wöi H..... linnast ollete pärrit? Mis on teie nimini?” „Joseph Jöots.” „Kas on tööji! Ets olnud teie issal üts wend, kes woöramale läks?” „Jah, ma mälletan veel sedda, et ma kül veel pois alles